

paa helt andre Omraader, f. Eks. fra Landbrugs-, Fiskeri-, Søfarts- eller Handelserhvervene. Da man imidlertid ved at ville have alle betydende Erhvervsinteresser repræsenteret i Retten vilde faa en meget stor og derfor med Langsomhed og Vanskeligheder arbejdende Institution, ønsker Mindretallet ikke at gaa med til nogen Ændring af Invalidereffens Sammensætning, ej heller med et Medlem fra Statsadministrationen, saa meget mere som Retten indtil Dato har arbejdet og virket paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade.

Overfor Spørgsmaalet om Indberetningspligten ønsker Mindretallet at fremhæve, at det er med store Betæneligheder, at det er gaaet med til at drage den Konsekvens, at naar man fra Statens Side har fastslaaet en Indberetningspligt for Blinde og Døvstumme, da har man dermed fastslaaet Retten til ogsaa at kræve en Indberetningspligt for Invalidider. Mindretallet mener ikke, man saaledes kan analogisere disse to Kategorier, idet man, hvor det drejer sig om den første Kategori, yderst sjældent vil være i Tvivl om, hvorvidt en Person rammes af Indberetningspligten, hvorimod man for den sidste Kategoris Vedkommende meget ofte vil komme til at staa overfor Tvivlstilfælde, hvilket bl. a. ogsaa fremgaar deraf, at man som Kriterium for Indberetningspligten for Invalidider har maattet benytte en Aldersgrænse og ikke, hvad der rent umiddelbart skulde synes det naturlige, en eller anden Invaliditetsgrad, hvilket Mindretallet imidlertid maa erkende vil være praktisk uigennemførligt, da det virkelige Forhold jo er, som ogsaa Side 28¹⁾ nævnt, at man for Invaliderne maa individualisere i Modsætning til den først nævnte Kategori, hvor man kan generalisere. Under disse Omstændigheder og under Hensyn til, at Mindretallet er enigt med Flertallet i Ønsket om at gøre noget effektivt for de virkelig invaliderede Personer, deltager Mindretallet i Indstillingen om Indberetningspligten. Mindretallet har dog ikke følt sig fuldt overbevist om, at man har valgt den rette Alder: 30 Aar. Mindretallet har under Forhandlingerne fremhævet, at det formentlig vilde have været mere rationelt at benytte den Alder, der sætter Skel mellem Umyndighed og Myndighed: 21 Aar, idet der i og for sig ikke er andet positivt Grundlag for 30 Aars Alderen end den Statistik, der findes Side 30, og hvoraf det synes at fremgaa, at man i Alderen 20—30 Aar finder det største Antal erhvervede Invaliditeter, og naar Mindretallet derfor er gaaet med til at indstille Indberetningspligten som gældende til 30. Aar, er det under Hensyn til det manglende erfaringsmæssige Grundlag, idet Mindretallet mener, at det foreliggende er noget spinkelt, og yderligere regner Mindretallet med, at man, naar der findes tilstrækkeligt Grundlag, da vil fastsætte Aldersgrænsen i Overensstemmelse hermed.

Overfor Udgiftsspørgsmaalet ønsker Mindretallet stærkt at understrege Bemærkningerne Side 68, Stk. 2.²⁾

VIII.

Udkast til Lovændringer.³⁾

A. Ad Forslag til Lov om Folkeforsikring.

ad § 45 som nyt Stykke efter Stk. 3, tilføjes:

Til Deltagelse i Behandling af almindelige Spørgsmaal vedrørende Erhvervsuddannelse og Beskæftigelse kan endvidere en Arbejdsgiver, en Arbejder og en invalideret Person af Socialministeren tilforordnes Invalidforsikringsretten efter Indstilling henholdsvis af »Dansk Arbejdsgiverforening«, »De samvirkende Fagforbund i Danmark« og de bestaaende Invalideorganisationer. Yderligere kan en Repræsentant for Statsadministrationen af Social-

¹⁾ I nærværende Forslag Sp. 3993.

²⁾ I nærværende Forslag Sp. 4073, Stk. 2.

³⁾ Samtlige Udkast til Lovændringer fremsættes af Udvalget som Helhed med Undtagelse af Udkastet til Tilføjelse af et nyt Stk. til § 45 i Forslag til Lov om Folkeforsikring, jfr. ovenfor.